

מסורת הש"ס

א) נפסחם ל: וּשְׁנֵי, ב) מעשר שני פ"ד מ"ד, ג) ס"א ל"ג, ד) קדושין סט. ערכין טז, ה) ט) וסוכה מג, ו) מכות ע, נעיל נט, ז"ב קנה, ח) קדושין מד, ט) נעיל סג, י) קדושין כ, טו) נ"ג חנו, יא) מוספת' פ"ד ז"ב קסה, קדושין מט, יב) נכסה"מ אחת אליעזר וכן משנה לקמן, יג) ס"א מ"ש רישא דל"פ מט, י"ד קדושין מח: מט, י"ז קסה, יח) וקבל במקום אחר ס"א מ"ד, טו) נדרים כה, טז) שנידון עט, יז) קדושין כ, ד"ה בחבילי, יח) ונע' מוספת ד"ה לא: ד"ה ובקש ר"א, יט) ג"ר רש"י וי"א אין ועי' ש"א, ס) ונע"ע מוס' דה מ. ד"ה אכל ויחזור וימר במוס' ז"ב דף קנה, ד"ה אחמר, (לא) נעילי מד,.)

גליון הש"ס

תר"ה ואחר הפירוריה וכו' הוה מצ"י למיפד, ע' בסורות ד' ל' ע"א מד"ה באתריה דר"י:

מוסף רש"י

אין עבר עברי נוהג, דלמי נמכר מומן הוה (נערכין כט), אלא בזמן שהיובל נוהג, דמצי למקרי ביה עד שנת היובל יעבור עקן (קדושין סט), הפירוטות, בני תשע ושמנה (בכתובות ט), מקח כ"ר במטלטלין, מוכר מוכר במטלטלין (נעירי ט), במטלטלין דוקא אכל במקדשי לא עד שיבא שם שערות או עד שיאח' קטנה עשרים (בכתובות ט), קטנה כ"ר אינו גט עד שיגיע גט לידה, שאין הקטן עשה שלח הלכך לאו שלחה דריה הוא אלא שלחה דדייה הוא (נעירי טג) דאין שליחות הוא הלכך הניחילו לה יאח' עליון של בעל להולכה וימנה לה (קדושין מד),

מוסף תוספות

א. דנפקא ליה מתורת לבדו, רש"י קדושין סה: ובציר מגי' לאו הנבחה היא, רש"י מכות לא, ב. לפירוט מחומש, מוס' מכות ו, א) [נשלמה], ג. אלא מטלך ל"י בפירכא אחריתי וכו', מוס' מכות ו, ד"ה [נשלמה, ד. הוואל ואין לו די לכות לעצמו ממון שנותנין לו תקנו חכמים שהיא אחר וזכה ומקבל לצורכו, רש"ים ז"ב קי: ה. שהרי יכול לכות בעצמו, שס. י. בקטן, מוס' הל"ש, י. שלא הגיע למידה זז, מוס' הל"ש: שאינו מבחין בין צורו לאחרו, רש"י, דכ"י אמרי' וזכה לעצמו דוקא, במטלטלין ודוקא, בשעגיעו לידו אבל בהקנאה אחרת כגון אבד, ר"ן, ט. דאנה חולצת עד שתהא גדולה, מוס' מה מו, ד"ה אכל י, של קטנה, שט"ק, י. גדלות האשה מתהרת לבא משל איש, רש"י, יב. דכנגדן באענה משמע שהגיעה היא לעונת נדרים דהיינו בת י"א שנה, מוס' הל"ש, יג. פירוש רבי ויסי מוס' מה שס. יד. הבעל, פי' הר"ן,

מערימין, לפדותו בלא חומש. שאלם מוסיף חומש כשפודה את מעשר

שני שלו ואינו מוסיף חומש על של אחרים אם קונוהו מחצירו: ופדו **בהן מעשר שני**. ממנו דהוו להו אחרים לגביה והם סמוכים על

שולחנו ושלםם שלו שהם חוזרים ונותנים לו: **אלא בזמן שהיוכל נוהג**.

האומר פרק ששי גיטין

בעין דאורייתא תקון, והא דסגי בהגבהת טפח טו) גבי חצית של שיתופי מנזאות אפי' לפירוש הקונטרסו) דלא קניא הגבהה בעלמא אלא בג' טפחים^א חשיב ליה כעין דאורייתא כיון דמגביה בר זכיה ויש זה הגבהה קלת: ו**פדרן** בהן מעשר שני, ו**א"ת** ומאי

מהני פדיית קטן והא אין מעשה קטן כלום ובת"כ (פרשת בחקוקי) ממעט קטן שאינו פודה מעשר שני ותנן נמי (תרומות פ"א מ"א) חמשה לא תרומו וקטן חד מנייהו ולעיל בהניזקין (דף נג.) תניא אפסורופין תורמין ומעשרין משמע אכל קטן לא ומאי שאל פדיית מעשר מתרומה וי"ל דלמאי כמ"ד במס' תרומות (פ"א מ"ג) להגיעו לעונת נדרים כשם שנדרן נדר כך תרומתן תרומה וכשם שחל שם תרומה על פיו ומשתרי טבל באלילה ה"ר מתחלל מעשר שני על ידו וא"ת הילך פודה לאחרים הא אפי' למ"ד וזכה לאחרים היינו כשדעת אחרת מקנה אותו לאחרים ופדיית מעשר נהי' דחשיבין ליה כזוכה לאחרים מ"מ אין דעת אחרת מקנה אותו לאחרים ע"י זכיות קטן והוי כמו מציאה דלא זכי מדאורייתא וי"ל כיון דמופלג הסמוך לאיש דאורייתא אס ומתומתו תרומה וחילולו חילול אס לגבי ממון וזכה לאחרים מן המורה כשדעת אחרת מקנה אותו א"כ לענין חילול מעשר יש לו להעיל אפי' בלא דעת אחרת אבל לרב חסדא דלמינו וזכה לאחרים אע"פ שלעצמו וזכה גם בחילול מעשר לא יזכה לאחרים בחילול אע"פ שלעצמו מחלל: **ואמרה העברה** בזמן הזה **מי איבא**, ה"ר * יט) הוא מצי למיפדך אי בזמן הזה למא לו להערים^ב והלא יכול לחלל שזה מנה על שזה פרוטה וחומשה ולמלן דלמר בזהב (ז"ב דף נג.) דבעינן יט) [אף] בחומשה שזה פרוטה יחלל שזה מנה על חמש פרוטות^ג: לעיל **צרוך** וזוורקי זוכה לעצמו, וא"ת דאם דעתן בני שמת (ז"ב דף קטו:) זכין לקטן ואין זכין לגדול^ה הא קטן גופיה אמר הכא דזכי י"ל דהסג' בפחות מכא^ו אי נמי^ז נקטין חליפין דלין מנצחין: **ובנגדן** בקטנה חוצצת, פירש בקונטרס שנה אחת לפני נערות כגון צת י"א שנה ויוס אחד אס הביאה סימניה פלוני ולא אמרי' שומא ניניה וקשה דרצא גופיה פסיק בסוף פ' יואל דופן (מדה דף מו), הלכתא מוך הזמן כלפני הזמן^ט ומפרש רבינו שמואל כנגדן בקטנה היינו לא הגיע לעונת נדרים' קאמר אלא צת י"ז שנה ויוס אחד דהא הגעת נדרים של קטן כנגדן באשה גדולה היא^א ואין הלשון משמע

כן^ב ואור"ת דלעילא דר' יוסי קאמר רצא הכא דלמרי' צפ' מלות חלילה (וימות דף קה:) מדברי ר' יוסי נלמד דקטנה חוללת בפעוטות ורצא אמר עד שתגיע לעונת נדרים^ג ועוד מפרש דהא דמסיק הסם והלכתא עד שחביא שמי שערות כל זה מדברי רצא כלומר לר' יוסי עד שתגיע לעונת נדרים אכל הלכה עד שחביא שמי שערות והא דנקט רצא למילתיה כר' יוסי כדי לעשות כלל שלו ולומר ככזון

ר"ג מכן י"ח שנה וליכא למימר דהתם משמיה דר"ר קאמר וליה לא ס"ל דהא מסיק התם דמכללל איתמר ומוכה מעובדא דלחמא לקמיה דרצא דפחות מכן עשרים דובין נכסי כו' דסגר רצא כן נ"י ח"ס: **התקבל** אי גיטי אסורה לאבול בתרומה מיד, הוה לן למימר דלוקי אשה בחזקתה שלא נתגרשה אלא חומרל בעלמא היא שהחמירו חכמים משום דחוקה שלים עושה שליחותו ואע"ג דלין ציד השליח לעשות שמא לא יתן לו^א את הגט כמו שאסור בכל הנשים שצעולס^ב) אע"ג דכל אחת היא לו בחזקת היתר וגם אין ציד השליח לעשות שליחותו: גיטא

סה.

לב א מיי פ"ה מהל' מעשר שני הל"ח:

ב ממ"י פ"ה מהל' תרומות הלכה כן:

לב ג מיי פ"י מהל' שמיטה ויובל הל"ט ופ"א מהל' עבדים הל"י סגמ עשין פג טושע"ע יו"ד ס' רכו סעי' יד:

לד ד מיי פ"ה מהל' מעשר שני הל"ט:

ה [טושע"ע חו"מ סקנן רלה קט"ו א וסי' נמג סעי' טו]:
לד ו מיי פ"ד מהל' אשות הל"ז [ופ"א מהל' גירושין הל"ז] סגמ עשין ג טושע"ע אה"ע ס' גג סעי' ב וסי' קסה סעי' ב:

ז ממ"י פס"ט מהל' מכירה הל"ט פ"ה ח"מ ס' רלה סעי' אן:

לו ח מיי פ"ב מהל' גירושין הל"ח סגמ שם טושע"ע אה"ע ס' קמח סעי' י:
לז ט מיי פ"א מהל' נדרים הלכה א ופ"א מהל' ערכין הל"ו סגמ לאין רמג טושע"ע יו"ד ס' רגל:
לח י מיי פ"ב מהל' אשות הל"ח ופ"א מהל' יבוס הל"ז סגמ עשין ג טושע"ע אה"ע ס' קסו סעי' ד ופ"ש:

לכ ב מיי פס"ט מהל' מכירה הל"ג סגמ עשין פג טושע"ע חו"מ ס' רלה סעי' אן ט:

מ לו מיי פ"ו מהל' גירושין הל' ט סגמ עשין ג טושע"ע אה"ע ס' קמח סעי' ג:

מא ט מיי פ"ב מהל' שולחן הל"ב סגמ עשין פג טושע"ע חו"מ ס' קמח סעי' ג:

מב ג מיי פ"ב מהל' גירושין הל"ח סגמ עשין ג טושע"ע אה"ע ס' קמח סעי' ג:

מג ס מיי שם פ"ט הל' ג סגמ שם טושע"ע שם סעי' מה:

מד ע מיי שם טושע"ע שם סעי' מו:

מה פ ז מיי שם הל' לד טושע"ע שם סעי' מט:
מו ק מיי פ"ט מהל' תרומות הל"א סגמ לאין רכח:

מו ד טושע"ע אה"ע ס' קמח סעי' ג:

פסקי רי"ף

שהן קדושי תורה ואע"פ שאין לה דעת דלא בעי' דעת אשה בגט כ"א שתהא ידה חזושה די שתודע להבחין: ת"ר קטנה שיודעת לשמור גיטה מתגרשת ושאינה יודעת לשמור גיטה אינה מתגרשת ואחר בר איקאל כל שמבחינת בין גיטה אחר והיינו נוהגים אחר ונותלתו צרור וזוהרקי שיש לה דעת להבחין בין זה לזה פי' אם יודעת לשמור לא גיטה מתגרשת בקבלתה ואם לאו אינה מתגרשת בקבלתה עד שיקבלתו אחר ופי' המורה דכתיב ושלחה מביתו והלכה מי שמשלחה ואינה חוזרת יצאת זו שמשלחה וחוזרת הכי דרשי' ליה ביבמות פ' חרש הילכך אפילו בקבלת אביה אינה מתגרשת ואינו גיל דדוקא גבי ידה הוא דרדשינן התם הכי דלא מהני לה יד לקבל גיטה ואע"ג דלא בעינן דעת אשה בגט יד מיהא בעינן והא לית לה יד אבל אביה אמאי נמעיט לה

שלא יקבל את גיטה: אמר רב יהודה אמר רב אסי צרור וזוורקי אגוז ונטולו וזכה לעצמו ואינו זוכה להצניעו ואם שואלין אותו ממנו יודע להחזירו להם כי אמרתה קמיה דשמואל אמר לי דא דא אתה היא מאי דא אתה היא אמר רב חסדא אחד זה ואחד זה וזכה לעצמו ואינו זוכה לאחרים עד שיביא שתי שערות שתהא זכיתו מן התורה והלכה כשמואל: אמר רבא שלש מדות בקטן צרור וזוורקי אגוז ונטולו וזכה לעצמו ואינו זוכה לאחרים (ובגורת) [ובנגדן] בקטנה מתגרשת בקדושי אביה פי' יש לה יד להתגרש ואע"פ שקדשה אביה שהן קדושי תורה ואע"פ שאין לה דעת שהיא קטנה עדיין משום דלא בעינן דעת אשה בגט ולא בעינן אלא שתהא יד חזושה יד וכוין שמבחינת בין אגוז לצרור מבחינת נמי בין גיטה לדבר אחר והילכך מתגרשת בקבלתה, ודוקא אם מת אביה אבל בחייו לא כדפרשית דדוקא נערה ולא קטנה, הפערות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין (ובגורת) [ובנגדן] בקטנה מתקדשת למיאון פי' זמן הפערות פירשנו כבר (טז), שית כבר שבע כבר תמני כבר תשע כבר עשר כל חד חד לפום חזרופיה ונגדן בקטנה יתומה^א) מתקדשת למיאון פי' הכי תנן ביבמות (קז:) כל תינתנה שאינה יכולה לשמור קדושיה אינה צריכה למאן שלא אם לא מיאנה בקטנהה עד שלא הביאה שתי שערות שוב אינה יכולה למאן וצריכה סמנו גט אבל אם היא פחותה מומן הפערות שתקדשה פחות מבת שש אינה צריכה למאן ואע"פ שהגדילה ולא מיאנה אינה צריכה גט ואי ק' למה שינה רבא זמן מתקדשת למיאון לזמן מתגרשת בקדושיה אביה והלא יצאת זו שמשלחה וחוזרת הכי דרשי' ליה ביבמות פ' מיהא הילכך אפילו בקבלת אביה אינה מתגרשת ואינו גיל דדוקא גבי ידה הוא דרדשינן התם הכי דלא מהני לה יד לקבל גיטה ואע"ג דלא בעינן דעת אשה בגט יד מיהא בעינן והא לית לה יד אבל אביה אמאי נמעיט לה

אבל אביה אמאי נמעיט לה

^[1] גי' ריבוי הוא בגי' הר"ף כפן דומן מתקדשת למיאון הוא משתגיע לעונת הפערות ומנו דמוקי ריבוי כמקון